

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב והלמידיו זיע"א

מה נשמע?

להאיר לארץ ולדרים עליה

עם פרום ימי החנוכה הקדושים והמאירים בכל העולמות, ימים המסוגלים ביותר לקבל את אור הצדיק ואור תורתו – נערכנו במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' עם שיעורים נפלאים, חדשים גם ישנים, בכל השפות, כדי להאיר לארץ ולדרים עליה, לתת גיבורים ביד הלשים וזדים ביד עוסקי תורתך...

אם תרצו, תוכלו לשמוע את נוסח ההלל הנהוג בברסלב בימי החנוכה, מפי בעל התפילה הרה"ח ר' משה ביננשטוק; ואם תרצו תוכלו להאזין לזמירות חנוכה שמושרים ע"י זקני אנ"ש זצ"ל, בחן ובנעימות נפלאה, כפי הנהוג מקדמת דנא.

השנה אף נוספו לתועלת הכלל, שיעורים מבוארים ומפורטים בהלכות חנוכה, מפי הרה"ג רבי יצחק רוזנבלט שליט"א.

בכדי לטעום מן האור, היכנסו למערכת השמע, 02-9950000 בחרו במדור עניני דיומא, לאחר בחירת השפה: 1-5-3, ואז 1 - לשמיעת כלל השיעורים מעניני חנוכה; 2 - לשמיעת זמירות חנוכה; 3 - להלכות חנוכה.

שמעו ותחי נפשכם...

עיניים שמורות רואות אור אלוהי

קחו לדוגמא את ספרו של רבינו, ליקוטי מוהר"ן. כשאתם מביטים בתוכו, מה אתם רואים? – תלוי עד כמה עצמתם את העיניים מהבלי העולם הזה. שכך אמר רבינו על ספרו זה: "הבעל-דבר יכול להפנות ולכסות את העיניים מאד, אבל בלא זה היה הספר עושה התעוררות גדול מאד בעולם" (חיי מוהר"ן, שגב).

כדי לראות את האור הגדול של התורה והצדיקים, ישנה אפשרות אחת, והיא: "אם יסלק המפסיק הקטן מנגד עיניו, והיינו שְׁיטָה עיניו מן העולם ולא יסתכל על העולם, רק ירים ראשו ויגביה עיניו ויסתכל למעלה מן העולם המפסיק וחוצץ – אזי יזכה לראות אור הגדול והמופלג של התורה והצדיקים. כי באמת אורם גדול, אלפים ורבות פעמים מכל העולם הזה והבלי"ו" (ליקוטי מוהר"ן, שם).

יוסף הצדיק, בטרם זכה להתגלות נפלאה, הוכרח לרדת למצרים "ערוות הארץ", ולהתנסות שם, כמסופר בפרשת השבוע. "ועל ידי שעמד בניסיון ושבר הקליפה שקדמה לפני – זכה לפרי. היינו להתגלות התורה, שהיא חכמה ובינה, כמו

שכתוב אין נבון וחכם כמוך" (ליקוטי מוהר"ן, לו).

נדליק את נרות החנוכה על פתח הבית, עד אשר תכלה רגל מן השוק, כלומר, עד אשר יגמרו הרגליים המשוטטות ברחוב... או אז יתחיל האור הגנוז להאיר

יש דבר שלא ניתן לראות אותו, אלא רק עם עיניים סגורות... הלא הוא: אור התכלית, האור האלוהי שמעבר לעולם החומרי. את האור הנפלא הזה לא ניתן לראות כשהעיניים משוטטות בעולם החומרי. "כי אור התכלית הזה היא רחוקה מהאדם, ואי אפשר לראותו כי אם ביסתימו דעינין" (= בעיניים סתומות); שצריך לסתום את העיניים לגמרי ולסגרם בחוקה מאד, אף גם לדחקם באצבע, כדי לסתמם לגמרי – ואז יוכל להסתכל על התכלית הזה. היינו שצריך לסתום את עיניו מחיזו דהאי עלמא (= ממראות העולם הזה) לגמרי, להעלים עיניו ולסגרם מאד, לבלי להסתכל כלל על תאוות עולם הזה והבלי – ואז יוכל לראות ולהשיג אור התכלית הזה שכולו טוב" (ליקוטי מוהר"ן, סה).

יש אור גדול בעולם. דיבורי התפילה טעונים באור נפלא של אמונה ודביקות; דיבורי התורה נוטפים דבש ונפת צופים. אך כשהעיניים משוטטות ברחוב – הנפש נפגעת ואיננה מסוגלת לקלוט את אור התכלית המאיר דרך

דיבורי התורה והתפילה. "כי כשהראות נתפור, ורואה כל מה שלפניו, היינו שאינו סותם וסוגר עיניו מחיזו דהאי עלמא – זהו בחינת נגעי הנפש". וצריך לחבר את הראות, לבלי להסתכל מן הצד על הבלי עולם הזה, לבלתי לנגע את הנפש – ואז יוכל להסתכל על התכלית" (שם).

אמור מעתה: צורת ההליכה ברחוב, היא הקובעת את מידת הרגשת אור הקדושה! וכפי שאמרו חכמים (תפארת שלמה, בעש"ט על התורה פרשת נח הערה ק"ח) על הנאמר בפרשת השבוע: "איה הקִבְּשָׁה היא בעיניים על הדרך" – "איה היא הקדושה? בעיניים על הדרך". הליכה בדרך מתוך שמירת עיניים, זה סוד הקדושה.

העיניים לא נבראו כדי לקרוא עיתון, ואפילו לא לראות נוף מהמם; הם נבראו בשביל משהו אחר לגמרי... שכן, "עיניים הם דברים עליונים וגבוהים מאד, והם רואים תמיד דברים גדולים ונוראים. ואם היה האדם זוכה לעיניים כשרים, היה יודע דברים גדולים, רק ממה שענינו רואות" (ליקוטי מוהר"ן, רנד).

אנו צריכים אפוא רק לדאוג, שלא לכסות אותן בנייר עיתון או בפרסומת מכוערת. שכן, די בפזילה אחת קטנה בכדי להסתיר אור גדול. הן על כך זעק הבעל שם טוב: "אוי ואבוי, כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים ונוראים – והיה הקטנה עומדת בפני העיניים ומעכבת מלראות אורות גדולים" (ליקוטי מוהר"ן, קלג).

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כ	כב.	לז	תצו תצו	טו
א	כא	כב:	לח	תצו תק	טז
ב	כב	כג.	לט	תקא תקב	יז
ג	כג	כד:	מ	תקג תקד	יח
ד	כד	כה.	מא	תקה תקו	יט
ה	כה	כז:	מב	תקז תקח	כ
ו	כו	כח.	מג	תקט תקי	כא

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב: 718-8552121 (1)
באנגליה: 203-6085819 (44)
מפקד הישועות: 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחעם א. ברזעקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

חנוכה - לראות את האור שלנו

וסביב הנרות אנו יושבים ומוזמרים, מודים ומהללים, ומחדירים בלבנו ובלב צאצאינו, שיש בכך 'התפארות' ומחמאה גדולה לנו, וכי גם בחושך הסמך, למטה מעשרה טפחים, השם יתברך מתפאר בנו, ומגלה אלינו את אהבתו.

המהדרין אין מסתפקים ב"נר איש וביתו"; לא די להם באמונה שיש לקדוש ברוך הוא 'התפארות' כללית מעמו ישראל. אלא הם מדליקים "נר לכל אחד ואחד" – מחדירים הם את האמונה בכל בני ביתם, שיש לו לה' יתברך התפארות פרטית מיוחדת מכל אחד ואחד בנפרד.

והמהדרין מן המהדרין, מוסיפים והולכים, להדליק בכל יום נר נוסף. שכן, שלימות האמונה היא להאמין ולדעת שיש לו לה' יתברך התפארות חדשה בכל יום ויום, מכל אחד ואחד מאתנו. שהרי לא לחינם ממשך ה' יתברך להחזיק אותנו כאן בעולם המגושם.

ואם מדברים כבר על התפארותו של ה' בנו, חשוב גם לדעת: עיקר התפארותו של ה' בנו הוא בעקשנות שלנו! "כי ה' יתברך מתפאר מאד בהענות והעקשנות של איש הישראלי; שמפילין אותו בכל פעם, והוא מתחזק בכל עת והוא עקשן גדול ואינו מניח להפיל עצמו בשום אופן. וזה עיקר התפארותו יתברך" (שם, יב).

את האור הרוחני הנשגב של התורה והמצוות, למשהו תרבותי גרידא. הם מוכנים אפילו לאכול סופגניות בחנוכה, להדליק נרות צבעוניות וכו'. אבל הם ימשיכו להסתכל בעיניים תרבותיות על החנוכה ויקראו לו 'חג האורים'. את הניצחון הניסי של החשמונאים הם יגדירו כניצחון צבאי, ותו לא.

גם בתוך מחננו פנימה, חדרה ההתייוונות שמואסת בהתחזקות שלנו עם כל נקודה טובה; 'אתה עצוב?' – אומרים לנו המתיוונים הללו – 'אל תקרא לזה ירידות, ואל תאמין שיש במעברך הנפשיים מטרה רוחנית נשגבה; מדובר פשוט בדיכאון או משהו טבעי אחר...'.

וכשאכן נכנעים או מתפתים אליהם, נחשך האור.

זהו תפקידנו בימי החנוכה, להדליק מחדש את אור ההתפארות, שה' מתפאר בעמו ישראל. "כי הדלקת נר חנוכה הוא להמשיך ולגלות אור ההתפארות הזאת, מה שה' יתברך מתפאר תמיד עם עמו ישראל. ומשם ממשיכין האור הגדול הזה שממנו מדליק ומאיר אור הנר של חנוכה, שהוא 'פרסומי ניסא', שמעיד ומפרסם תוקף הניסים שה' יתברך עושה עמנו בכל דור ודור, וכל זה מחמת גדול אהבתו את עמו ישראל שהוא מתפאר בנו בכל דור ודור, שמחמת זה הוא עושה עמנו ניסים ונפלאות בכל דור ודור" (ליקוטי הלכות, ברכת המזון ד, ט).

"כל העולם מולו לא נברא אלא בשביל ישראל, כי ישראל עלה במחשבה תחילה, והיינו שהשם יתברך צפה ההתפארות והשעשועים שיקבל מישראל, כמו שכתוב 'ישראל אשר כן אתפאר', ובשביל זה ברא את כל העולם ... כי יש בכל אחד ואחד מישראל התפארות בפרטיות שהשם יתברך מתפאר עמו בפרטיות, ואפילו בפחות שבישראל, אפילו פושעי ישראל, כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, כי נקרא 'פושעי ישראל', יש בו התפארות פרטי שהשם יתברך מתפאר עמו בפרטיות. וכן בפרטי פרטיות, כי יש בכל איבר ואיבר ובכל תנועה ותנועה של ישראל התפארות אחר. ויש לפעמים שאיזה פחות שבישראל עושה נענוע עם הפאה שלו – והשם יתברך יש לו התפארות גדול גם מזה".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, יז)

"ההתפארות" – זה מה שהיוונים, של פעם ושל היום, לא מסוגלים לסבול... אתה יהודי? בסדר. אבל מה ההתפארות הזאת? מהו ה'אשרינו' הגדול הזה? גם לנו יש תרבות, וגם ההיסטוריה שלנו מופיעה באתרים הארכיאולוגיים, וכי מפני כך נשיר 'מעוז צור ישועתי'...? יש לך פאות וזקן? גם לנו יש תספורת תרבותית מיוחדת. אבל מה השמחה הגדולה סביב הפאות? וכי גם אני, כשאני מנענע את הבלורית שלי "יש להשם יתברך התפארות גדול מזה"?...

זוהי גם 'תרבות' המתיוונים של דורנו: הם רוצים להפוך

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי שמואל מנמירוב תלמיד מוהרנ"ת

ותדע שנשמתו יצאה בטהרה, ודיבר דיבורי אמונה בכל עת עד שיצתה נשמתו, תהא נשמתו צרורה בצרור החיים. מה גדלו חסדי ה' שיוכיתי אותו שיהיה לו כל פעם התבודדות בשדה בין הרים ומחילות עפר, והלך בדרך הישר בדרך התורה כל ימיו ונפטר בשם טוב. וקיוויתי לה' שבוודאי יקברו שם ה'בעל השדה; כאשר אמר בעצמו קודם הסתלקותו הקדוש למעלה למעלה: 'מה לכם להתיירא, מאחר שאני הולך לפניכם, ומה אם הנשמות שלא הכירו אותי וכו', כאשר כבר שמעת כל זה. והשם יתברך יאריך ימיכם ושנותיכם וימי כל אנ"ש וימי כל ישראל עד שיוכו לידע ולהכיר מי היה בעולם בדורות הללו אשר הניח אחריו תורות ושיחות וסיפורים ומעשיות כאלה".

רבי שמואל מנמירוב נסתלק לעולמו בכ' בכסלו תקצ"א.

חיים. מעי מעי אוחילה, הוי אחי... הרחמן הוא יגדור פרצות עמו ישראל ויתן לנו חיים טובים וארוכים. ואת נחמתי בעניי, כי תהילה לאל, השם יתברך יודע כוונתי רצויה לשמיים בכל העסק הזה, כי לא היה לי שום עסק של משה ומתן מעסקי העולם עמו ז"ל. כי אם, מה שהיה בביתי, הכל היה בשביל התכלית האמיתי שיעמוד לו לנצח, שיוכה לשמוע אצלנו דברי עתיק וימין וכו' וכו'. וגם כל כוונתו ז"ל היה רק בשביל זה, ובודאי הוא לו לטובה נצחית כל מה שקיבל ממני דברי אמת שקיבלתי מפי הסבא דסבין נחל נובע מקור חכמה ז"ל".

בהמשך מתאר מוהרנ"ת את הצער שהיה לו לאחר שהרופא האזורי הגיע ורצה להטיל הסגר על ביתו, אך בחמלת ה' בטלה הגזרה.

"ברוך הנותן ליעף כוח אשר עד כה עורני, ואני חזק עתה בדעתך, תהילה לאל, שכל העולם צריכים מאוד מאוד לשמוע ולקבל דברינו שקבלנו. אשרי מי שיוכה לזה. ואני כל ימי חלדי אייחל להודיע ולהשמיע לכל מי שירצה לשמוע את כל טוב גנוי אוצרי אוצרות של חיים נצחיים, אוצרי יראת שמים אשר הצפין אצלי עצם היראה עצם החיים עצם הטוב הוא אדמו"ר ז"ל, השומע ישמע וכו'. כי מלבד מה שאנו מאמינים בהאמת, אנו רואים בעינינו, שכאשר מגיע קיצו של האדם, כמה וכמה הצליח בכל שעה ובכל רגע שהלך בדרכי האמת שקיבלנו מרבינו ז"ל, ובפרט במה שזכה כל אחד שהיה לו התבודדות ובמה שהיה על ציון שלו הקדוש.

"והנה זה ר' שמואל ז"ל שנפטר, בוודאי אתה ידעת אותו היטב,

שנים ספורות אחרי הסתלקות רבינו – מספר מוהרנ"ת – "התחילו להתקבץ אלי כמה בני-הענפים, אשר נגע יראת השם כלכם. ותהילה לאל, דיברתי עמהם הרבה, ונעשו אנשים כשרים ויקרים מאוד, עד אשר נמצא בהם כמה שראוי לקרותם בשם צדיקים, אשר כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה'" (ימי מוהרנ"ת א, פ).

מוהרנ"ת היה לוקחם אל מחוץ לשוב, ליערות, ומרגלים להתבודד עם ה', על פי דרכו ומורשתו הקדושה של רבינו. מראשוני תלמידיו אלו, היה רבי שמואל מנמירוב.

שבעה מראשוני תלמידי מוהרנ"ת, בתוכם רבי שמואל, לא האריכו ימים ונסתלקו לעולמם בין השנים תקפ"ז-תקצ"א, עוד לפני פרוץ המחלוקת הגדולה על מוהרנ"ת ותלמידיו. אמרו עליהם, על אותם תלמידים ראשונים כמלאכים, שאילו היו מאריכים ימים, הרי שבגודל קדושתם היו מבטלים את ההתנגדות עד כדי הכנתה כליל.

באותה תקופה השתוללה מגפת ה'כולרה' והפילה חללים רבים. במכתבו מיום א' וישוב תקצ"א מספר מוהרנ"ת: "אני מוכרח להודיע צערנו, היות בשבת קודש נהלש בכיתי מאנ"ש הוותיק מוה"ר שמואל בן מוה"ר יעקב מנעמרוב וחליו כבד עליו מאוד, והוא מסוכן מאוד מאוד. וגם בבית ר' יונה מלמד הסמוך לביתי נפטרה ילדה אחת אתמול, והכל מהחולאת הנשמע כעת".

במכתב הבא, מיום ד' באותו שבוע, הוא כותב: "ודע בני כי ברוך דיין האמת, שופט בצדק לוקח נפשות במשפט, כי ביום ב' בעת מנחה נפטר ר' שמואל ז"ל ושבק לו

נקודה

מזון הנחש, עפר - מזון היצר, עצבות.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א קפט)

כל עכבה לטובה

כמעט נואש מהפגישה היעודה, אך עם זאת, הואיל ואין לו כבר מה להפסיד, שיתף פעולה בשיחה המתמשכת, כשהוא שש לקבל עוד ועוד דברי חיוק והתעוררות, למרות הלחץ שהיה נתון בו עקב העיכוב הבלתי צפוי.

סוף סוף סיים רבי מיכל'ה את דבריו, המשיך בדרכו לעבודתו בבית הדואר; ואילו רבי הירש לייב צעד בהיסוס-מה לעבר משרד המנהל, כשהוא מתכנן כיצד יצטדק על האיחור המשמעותי והיאך יפייס את המנהל שבוודאי זועם על הזלזול מצידו.

מה גדולה היתה הפתעתו כאשר נכנס למשרד וראה כי חדר ההמתנה ריק מאדם, איש אינו ממתין בתור להכנס למנהל. זאת בניגוד גמור לכל בוקר שגרתו, כאשר צובאים אנשים רבים על המקום ומנסים את מזלם להתקבל אצלו.

התברר כי בדיוק באותו בוקר הגיע המנהל באיחור רב; כל הממתנים איבדו את סבלנותם והתפזרו איש איש לדרכו. רק דקות ספורות לפני שהגיע רבי הערש לייב הגיע המנהל כשאף אחד אחר אינו ממתין להתקבל אצלו.

מיותר לציין כי עובדת היותו הממתין היחיד, עמדה לו לטובה. המנהל היה נינוח וסידר את המשימה על הצד היותר טוב, לשביעות רצונו של רבי הערש לייב.

שנים לאחר מכן, כאשר רבי הערש לייב היה מספר את אשר התרחש באותו בוקר, היה מסמיך לכך את האמרה הנודעת: "כל עכבה לטובה" כשהוא מציין כי בכך התגשמה הבטחת רבינו הקדוש: "עבורי, איש טרם הפסיד"; כל מי שעוסק בעניני רבינו, בפרט כשמדברים מתורתו הקדושה - אין מפסידים מכך כלום!

(ע"פ 'אוצר נחמני' עה, מאת רבי נחמן ישראל בורשטיין)

שכותב באחד ממכתביו (עלים לתרופה, שכב) לאביו רבי יצחק: "צריך איש הישראלי כשהולך בשביל משא ומתן ופרנסה, כגון לבית הפאסט (= הדואר)... אולי יפגע עם איזה אדם לדבר עמו מהתכלית ולהודיע לו מאמיתת החידושים של התגלות התורה של צדיקי האמת שבדור" - - -

אם בימים כתיקונם היה רבי הערש לייב שש על ההזדמנות לפגוש את רבי מיכל'ה ולשמוע מפיו שיחה בעבודת ה', הרי עכשיו, כשהוא ממהר לפגישה כה חשובה, ניסה להמנע מכך וסטה מהדרך הראשית אל סמטה צדדית.

אולם היה זה מאוחר מדי... רבי מיכל'ה הספיק לראות את רבי הערש לייב, וכשראה שהוא פונה לאותה סימטה, פנה אף הוא לשם... לא עזר כלום לרבי הערש לייב, ובעל כרחו נפגש עם רבי מיכל'ה פנים בפנים - - -

"אח יקר!" פונה אליו רבי מיכל'ה בחביבות, "אם יודע אתה כיצד זוכים להיות 'ערליכער איד', הבה נשוחח יחדיו מה אכן צריך לעשות כדי להיות יהודי כשר כפי שרבינו הקדוש מלמד אותנו..." וכך המשיך רבי מיכל'ה לדבר כאילו יש לו כל הזמן שבעולם...

השיחה הלכה והתארכה יותר מהרגיל, רבי הערש לייב

שעת בוקר מוקדמת בעיר טולטשין, החסיד רבי הערש לייב ליפל צועד בחפזה ברחובות לעבר משרדו של מנהל מפעל בעיר, איש בעל מעמד ציבורי, בכדי לבקש ממנו טובה מסויימת בנושא נחוץ מאד.

לא קלה היתה הדרך לקביעת הפגישה הגורלית; אנשים רבים התדפקו על דלתו של אותו מנהל ידוע, ורק לאחר השתדלויות רבות הצליח רבי הערש לייב להשתתף בתור הארוך ולקבל הזמנה לשעת בוקר זו.

את דרכו הוא עושה בצעדים מהירים, מתעלם מכל החברים והמכרים, כשהוא יודע כי אם יאחר לפגישה, הוא עלול להפסיד את הכל. אולם לפתע רואה הוא מרחוק את החסיד הנלהב רבי מיכל'ה שטרנהרץ נכד מוהרנ"ת, שעושה את דרכו בכיוון ההפוך, לעבר בית הדואר הנמצא תחת הנהלתו, ממלא את המשרה שירש מאביו רבי יצחק שכיודע קיבל עליו את התפקיד בהוראת אביו הדגול רבי נתן תלמיד רבינו.

רבי מיכל'ה מתהלך דבוק בה' יתברך, מושבותיו משוטטות בעיני תורה ותפילה, אמונה ובטחון. מנהגו היה, שכאשר פגש בדרכו אחד מחסידי ברסלב, התעכב עמו כדי להשמיע לו דיבורים נלהבים מכבשונו של רבינו, עד שלפעמים היתה השיחה אורכת אף למעלה משעה. בכך היה מקיים למעשה את דברי סבו מוהרנ"ת

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

על איזה צד יש ליפול בתחונן של שחרית כשנמצאים בבית כנסת אחר?

תשובת הר"ר יחיאל דוד אנשין:

מסופר כי רבי אברהם ב"ר נחמן, כאשר היה מתפלל שחרית בבית כנסת שאינו של חסידי ברסלב, היה מתכסה כולו בטליתו בעת נפילת אפיים, כדי שלא יראו הסובכים שהוא נוהג ליפול על יד שמאל כמנהג חסידי ברסלב.

ככל הנראה נהג כך משום "לא תתגודדו". ואכן, במשנה ברורה סימן קלא ס"ק ו נאמר בשם ה"חיי אדם": "אפילו להגר"א דסובר דהעיקר כהמחבר, דתמיד על שמאל; מכל מקום, אם מתפלל בבית המדרש, והעולם נהוג כהרמ"א, אסור לשנות, משום 'לא תתגודדו'."

אולם כבר כתבו הרבה פוסקים, שבזמננו אין חשש של לא תתגודדו, כפי שמבואר ב"פסקי תשובות" סעיף ה, "שבימינו שנתקבצו בכל עיר ועיר שבטי ישראל לעדותיהם ומנהגיהם, ושינוי הנוסחאות - ידועים, ואין מקפידים כל כך; ובפרט בבית כנסיות שיש בהם מנינים הרבה... יכול כל אחד לנהוג כמנהגו לענין נפילת אפיים" מה גם שבשו"ת מהר"ם בריסק נפסק שאיסור "לא תתגודדו" אינו חל על עניני נפילת אפיים שאינם אלא מנהגים גרידא.

לכן, חסיד ברסלב המתפלל בבית כנסת שנוהגים בו ליפול בשחרית על צד ימין, יכול להמשיך במנהגו וליפול על צד שמאל ללא פקפוק.

לחידודא

חידה מס' 160

איזה 'שיר המעלות' ביקש רבינו לזמר בשבת חנוכה?

הפתרון לחידה מספר 159
מי מגדולי דורו של רבינו כתב עליו 'מחונתי'?
- ה'חחה' מלובלין
(בהסכמתו על ליקוטי מוהר"ן)

זכה בהגרלה לחידה מס' 158
אברהם סנדר שפיגל, רח' חסד לאברהם, ירושלים
בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורזות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

הרצון - מטרה בפני עצמה

הרב ישראל יצחק בונסון

בליקוטי הלכות (הל' ערב ג, א) כותב מוהרנ"ת: "כי עיקר - הוא הרצון; שצריך האדם להרגיל את עצמו לכסוף ולהשתוקק ולהתגעגע בכל עת להשי"ת, לתורתו ולמצוותיו" - - -

בדבריו אלה מגלה לנו מוהרנ"ת, כי הרצון אינו רק אמצעי להגיע לאיזושהי מטרה, אלא זוהי מטרה בפני עצמה; לרצות ולהשתוקק לעבודת השי"ת. וכאשר נדע גדול ערך הרצון, נבין כמה נחוץ להרגיל עצמו לכסוף ולהשתוקק ולהתגעגע בכל עת להשי"ת".

שהרי תכלית ירידת האדם לעולם הזה הוא, שיהיה לו רצון להדבק בה. ולכן ברא ה' שהיי הגוף תלויים באכילה ושתייה, ואף חיי הנשמה תלויים בניצוצות הקדושים הטמונים במאכלים. שכן הנשמה, כל מהותה היא השתוקקות להשי"ת ברצונות חזקים, והשי"ת ברא את גשמיית העולם, כמו אכילה ושתייה, כדי להסתיר ממנה את הרצון - ואז כשהנשמה נמצאת בסביבה מנוגדת למהותה, היא מפתחת יותר ויותר רצונות להשי"ת, כי כגודל ההתרחקות, גוברת ההשתוקקות, כידוע.

בכך נבין את מאמר החכם: "אין דבר העומד בפני הרצון" במשמעות אחרת לגמרי. לפי פירושו העמומי, המאמר הזה מייאש, כי משמע ממנו שאם לא השגנו את רצוננו, זהו סימן שלא היה לנו רצון אמיתי. בא רבי נתן ואומר להיפך: אף על פי שרצית בכל מאורך להגיע לאיזו מטרה נכספת ולא הצלחת - אל תתייאש! תמשיך לרצות בכל הכוחות, שהרי הרצון הינו דבר חשוב ונשגב בפני עצמו לאין שיעור, כי "העיקר הוא הרצון!"

וכך מפרש מוהרנ"ת את האמרה "אין דבר העומד בפני הרצון" - אין שום דבר שיכול למנוע אותך מלרצות, שכן יצר הרע מציב מניעות עצומות בדרך לעבודת ה', כדי למנוע את האדם מלעשות דברים שבקדושה - ואף על פי כן את הרצון שלו לעשות את הדבר הטוב, אינו יכול לקחת מואתו. כך שבכל מצב שהוא אפשר להמשיך לרצות, ואפילו אם אין משיגים את המבוקש - מומשיכים לרצות; ואע"פ שהרצון לא ממש עוזר, אין לוותר עליו, כי העיקר הוא הרצון.

זה עיקר התכלית הטובה של הנשמה הקדושה, שתזכה לעתיד לבוא לשלמות הרצון, בבחינת 'רצון שברצונות'. היינו שהנשמה תזכה שיהיה לה רצונות כה עזים לה' יתברך, עד שתזכה להיכלל ברעוא דרעוין - רצון שברצונות, שזוהי המעלה העליונה מכל המעלות אשר לה זכה משה רבינו בעת הסתלקותו.

המפתח הוא, לדעת כי הרצון הוא ערך בפני עצמו. וכשאדם ידע זאת, הוא ישקיע בכך, עד שיזכה להגיע לרצון שברצונות.

(מסנד סתור שיחה של הרב ישראל יצחק בונסון שלי"א ניתן להאזין לשיעור המלא במסגרת השטט של 'אוצרות ברסלב' 9950000-02. עברית, 1, 2, 3, 32)

אין חושך בפני אור השכל

לא בכדי המשילו חז"ל את העולם הזה ללילה (בבא מציעא פג ע"ב) ואת האדם החי בעולם - כמי שמהלך בלילה ואינו רואה את הבורות הפתוחים בדרך.

אך עלינו לדעת ולהאמין שכל הברואים, כל המאורעות וכל המעשים, מתקיימים אך ורק על ידי ה' יתברך, ולשם מטרה אחת ויחידה - לגלות כבוד מלכותו בעולם, ככתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג).

בכל דבר בעולם יש שכל אלוקי, כמו שכתוב: "כולם בחכמה עשית" שבא לשרת את הכבוד האלוקי. אלא שהשכל הזה נסתר כל עוד אין מחפשים אותו. אבל כשיהודי משתדל ומתבונן איך יוכל בכל עת, בכל דבר ובכל מצב למלא את רצון ה' יתברך ע"י הדבר הזה, העת הזו והמצב הזה - אזי השכל האלוקי הטמון, מאיר לו בכל דרכיו והשכל שלו הופך להיות אור גדול, כמו שנאמר: "חכמת אדם תאיר פניו" (קהלת ה).

יעקב אבינו סימל את התורה, שהוא השכל האלוקי. לכן גם נקרא יעקב "שמש" (בראשית רבה פד, יא) וכאמור, השכל הזה מאיר בעלטה השוררת בעולם. האור הזה הוא שהאיר ליוסף במצרים החשוכה; ולכן אמרו חז"ל (פסטה לו ע"ג) שדמות דיוקנו של אביו יעקב נראתה לו והיא זו שסייעה לו לעמוד בנסיון.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, א)

02-5410100
www.zadikintours.com

שבת חנוכה באומן

ההרשמה בעיצומה!

אורות באומן!

החלה ההרשמה לחנוכה

נתיבים טורס

סימול לחיל: קברי צדיקים | איזונים מחיילים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים									
<p>דזשלים</p> <p>הר"ר דוד סלצר ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לעי"נ אביו</p> <p>הר"ר חנוך אריה בן הר"ר דוד הלוי זצ"ל</p> <p>נלבע כה כסלו תנצבה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו להראות רוב נחת דקדושה בכל מילי דמיטב</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר דוד טרומין ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבן אליעזר שיחי' ומחוטנו</p> <p>הר"ר גדליה רייס ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' ומחוטנו</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר נחמן וינטשק שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבן חיים שלום שיחי'</p> <p>מחוטנו</p> <p>הר"ר משה גדליה אנשין ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' ומחוטנו</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר טוביה נברוצקי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוס'י הבן אברהם ישעי' שיחי'</p> <p>מחוטנו</p> <p>הר"ר יעקב מאיר ברבר ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוס'י הבת שתי' ומחוטנו</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר דוד יגדל ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ אמו מרת חנה שושנה בת ר' דוד ע"ה</p> <p>נלבע כא כסלו חשתי תנצבה.</p> <p>מחוטנו</p> <p>הר"ר חוד אוחלזי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ סבו הר"ר שמעון בן לאה ז"ל</p> <p>נלבע כה כסלו תנצבה.</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר משה שור ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ אביו הר"ר יעקב פסח בן הר"ר אברהם מאיר שור זצ"ל</p> <p>נלבע כא כסלו תנצבה.</p> <p>מחוטנו</p> <p>הר"ר חוד אוחלזי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ סבו הר"ר שמעון בן לאה ז"ל</p> <p>נלבע כה כסלו תנצבה.</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר משה שור ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ אביו הר"ר יעקב פסח בן הר"ר אברהם מאיר שור זצ"ל</p> <p>נלבע כא כסלו תנצבה.</p> <p>מחוטנו</p> <p>הר"ר חוד אוחלזי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ סבו הר"ר שמעון בן לאה ז"ל</p> <p>נלבע כה כסלו תנצבה.</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר משה שור ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ אביו הר"ר יעקב פסח בן הר"ר אברהם מאיר שור זצ"ל</p> <p>נלבע כא כסלו תנצבה.</p> <p>מחוטנו</p> <p>הר"ר חוד אוחלזי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ סבו הר"ר שמעון בן לאה ז"ל</p> <p>נלבע כה כסלו תנצבה.</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר משה שור ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ אביו הר"ר יעקב פסח בן הר"ר אברהם מאיר שור זצ"ל</p> <p>נלבע כא כסלו תנצבה.</p> <p>מחוטנו</p> <p>הר"ר חוד אוחלזי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ סבו הר"ר שמעון בן לאה ז"ל</p> <p>נלבע כה כסלו תנצבה.</p>	<p>דזשלים</p> <p>הר"ר משה שור ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ אביו הר"ר יעקב פסח בן הר"ר אברהם מאיר שור זצ"ל</p> <p>נלבע כא כסלו תנצבה.</p> <p>מחוטנו</p> <p>הר"ר חוד אוחלזי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעי"נ סבו הר"ר שמעון בן לאה ז"ל</p> <p>נלבע כה כסלו תנצבה.</p>

שבת חנוכה באומן

בסטנדרט השירות של אירופנים

להדליק את הנשמה...

מגוון מסלולים החל מ-\$499

מגוון מסלולים - אפשרות לטיסות משולבות - נסיעות פנים - אש"ל מלא ברמה גבוהה - מחירים משתלמים במיוחד!

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80